

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 11 juni 1993 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 1971 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971", heeft op 15 juni 1993 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 11 juin 1993, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 1971 portant exécution de certaines dispositions de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail", a donné le 15 juin 1993 l'avis suivant :

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Om overeenkomstig het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 15 oktober 1991, het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag te staven, wordt het volgende aangevoerd :

"Deze hoogdringendheid houdt verband met de in artikel 49bis, § 4, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 voorgeschreven datum tot formele aanpassing van de verzekeringsovereenkomsten en andere verzekeringsdocumenten aan de nieuwe bepalingen van artikel 49 van de arbeidsongevallenwet. De verzekeringsondernemingen dienen deze aanpassing te doen voor de nieuwe verzekeringscontracten ten laatste op 1 juli 1993. Idem dito voor de lopende verzekeringscontracten, tenzij de nieuwe bepalingen op die datum voor hen nog niet gelden. Deze aanpassing kan slechts gebeuren indien het ontwerp van koninklijk besluit in werking treedt ten laatste op 1 juli 1993 en dat de verzekeringsondernemingen hiervan kennis hebben voor 1 juli 1993 zodat zij nog tijdig hun documenten kunnen aanpassen".

2. Het ontwerp strekt ertoe uitvoering te geven aan artikel 49, vijfde lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, naar luid waarvan de Koning "de voorwaarden, de wijze en de termijnen (bepaalt) waarop aan de verzekeringsovereenkomst een einde wordt gemaakt". Die bepaling werd door artikel 57 van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, in de arbeidsongevallenwet ingevoegd, teneinde het de Koning mogelijk te maken om, gelet op de specificiteit van de arbeidsongevalverzekering, af te wijken van de algemene regeling welke

.../...

inzake de beëindiging van de verzekeringsovereenkomsten in de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst ligt vervat (zie Gedr. St., Senaat, 1992-1993, nr. 526/2, blz. 25-26).

Het ontwerp beoogt aan artikel 49, vijfde lid, van de arbeidsongevallenwet uitvoering te geven door middel van een wijziging van artikel 9 van het koninklijk besluit van 21 december 1971, waarin de vermeldingen worden opgesomd welke de verzekeringscontracten moeten bevatten en die op onder meer de beëindiging van de overeenkomst betrekking hebben. Op die manier wordt door het ontwerp slechts op een zijdelingse wijze uitvoering gegeven aan het voornoemde artikel 49, vijfde lid.

Duidelijker en logischer ware het in het koninklijk besluit van 21 december 1971 een autonome bepaling in te voegen waarin de regelen betreffende de beëindiging van de verzekeringsovereenkomst inzake arbeidsongevallen worden opgenomen, en vervolgens de wijziging van artikel 9 van dat besluit ertoe te beperken dat artikel in overeenstemming te brengen met de bedoelde autonome regeling. Ten slotte zullen de stellers van het ontwerp er duidelijkheidshalve goed aan doen artikel 9 in zijn geheel te vervangen, eerder dan te werken met wijzigingen.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het ontwerp aan herziening toe is. De hiernavolgende opmerkingen zullen dan ook met dat voorbehoud moeten worden gelezen.

.../...

II. BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Aanhef.

Het is niet gebruikelijk in de aanhef melding te maken van het opschrift van de wijzigende wetten en besluiten. In de eerste aanhefbepaling schrappe men derhalve de woorden "houdende sociale en diverse bepalingen".

Men vervolledige de derde aanhefbepaling met de woorden "van 19 april 1993".

Artikel 2.

Aan de Raad van State is meegedeeld dat het de bedoeling is om de opzeggingsregeling van de artikelen 4, § 2, en 16 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst van toepassing te maken op de verzekeringsovereenkomsten inzake arbeidsongevallen. Die bedoeling blijkt niet duidelijk uit de tekst van het nieuwe artikel 9, 3°, van het koninklijk besluit van 21 december 1971, te meer daar die bepaling uitsluitend de verbreking door de verzekeraar beoogt terwijl artikel 4, § 2, van de voornoemde wet tevens het geval regelt waarin de verzekeringnemer het contract verbreekt.

Men mag ervan uitgaan dat, gelet op de formulering van de in artikel 49, vijfde lid, van de arbeidsongevallenwet aan de Koning verleende delegatie, de bepalingen van de wet van 25 juni 1992 niet op een suppletieve wijze van

.../...

toepassing zijn op de in het ontwerp bedoelde verzekeringsovereenkomsten.

Derhalve dient het ontwerp te worden aangevuld met een regeling houdende de wijze en de termijnen van opzegging in de gevallen bedoeld in de artikelen 4, § 2 en 16 van de wet van 25 juni 1992. In het nieuwe artikel 9, 3°, van het koninklijk besluit van 21 december 1971 moeten dan de woorden "behalve in de gevallen voorzien in de artikelen 4, § 2, en 16 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst" worden geschrapt en vervangen door een verwijzing naar de in het koninklijk besluit op te nemen regeling van de opzegging in de gevallen bedoeld in de artikelen 4, § 2, en 16 van de wet van 25 juni 1992. Die regeling wordt bij voorkeur in aparte leden opgesplitst, al naargelang de verbreking uitgaat van de verzekeraar, dan wel van de verzekeringnemer.

Artikel 4.

Naar het voorbeeld van het nieuwe artikel 9, 3°, van het koninklijk besluit van 21 december 1971 (artikel 2 van het ontwerp), zal artikel 9, 6°, moeten worden aangevuld met een regeling betreffende de termijnen.

I. OBSERVATIONS GENERALES.

1. Pour justifier le caractère urgent de la demande d'avis conformément à l'article 84, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, inséré par la loi du 15 octobre 1991, la motivation suivante est avancée :

"Deze hoogdringendheid houdt verband met de in artikel 49bis, § 4, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 voorgeschreven datum tot formele aanpassing van de verzekeringsovereenkomsten en andere verzekeringsdocumenten aan de nieuwe bepalingen van artikel 49 van de arbeidsongevallenwet. De verzekeringsondernemingen dienen deze aanpassing te doen voor de nieuwe verzekeringscontracten ten laatste op 1 juli 1993. Idem dito voor de lopende verzekeringscontracten, tenzij de nieuwe bepalingen op die datum voor hen nog niet gelden. Deze aanpassing kan slechts gebeuren indien het ontwerp van koninklijk besluit in werking treedt ten laatste op 1 juli 1993 en dat de verzekeringsondernemingen hiervan kennis hebben voor 1 juli 1993 zodat zij nog tijdig hun documenten kunnen aanpassen".

2. Le projet tend à mettre en oeuvre l'article 49, alinéa 5, de la loi sur les accidents du travail du 10 avril 1971, selon lequel "le Roi fixe les conditions, les modalités et les délais dans lesquels il est mis fin au contrat d'assurance". Cette disposition a été insérée dans la loi sur les accidents du travail par l'article 57 de la loi du 30 décembre 1992 portant des dispositions sociales et diverses, afin de permettre au Roi, compte tenu de la spécificité de l'assurance contre les accidents du travail, de déroger à la règle générale contenue en matière de résiliation des contrats d'assurance dans la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre (Voir Doc. Sénat, 1992-1993, n° 526/2, p. 25-26).

.../...

Le projet vise à mettre en oeuvre l'article 49, alinéa 5, de la loi sur les accidents du travail, par la voie d'une modification de l'article 9 de l'arrêté royal du 21 décembre 1971, énumérant les mentions que les contrats d'assurance doivent contenir et qui sont notamment relatives à la résiliation du contrat. De cette manière, le projet ne met qu'indirectement en oeuvre l'article 49, alinéa 5, précité.

Il serait à la fois plus clair et plus logique d'insérer dans l'arrêté royal du 21 décembre 1971 une disposition autonome, comportant les règles relatives à la résiliation du contrat d'assurance en matière d'accidents du travail, et de limiter ensuite la modification de l'article 9 de cet arrêté à une mise en concordance de cet article avec la disposition autonome visée. Enfin, dans un souci de clarté, les auteurs du projet devraient veiller à remplacer intégralement l'article 9, plutôt que de procéder par voie de modifications.

Il résulte de ce qui précède que le projet devrait être revu. C'est dès lors sous cette réserve qu'il convient de lire les observations qui suivent.

II. OBSERVATIONS PARTICULIERES.

Préambule.

Il n'est pas d'usage, dans le préambule, de mentionner l'intitulé des lois et arrêtés modificatifs. Dans le premier alinéa du préambule, il conviendrait dès

.../...

lors de supprimer les mots "portant des dispositions sociales et diverses".

Il y aurait lieu de compléter le troisième alinéa du préambule par les mots "du 19 avril 1993".

Article 2.

Il a été communiqué au Conseil d'Etat que le projet vise à rendre applicables aux contrats d'assurance en matière d'accidents du travail les règles de résiliation prévues aux articles 4, § 2, et 16 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre. Cette intention ne ressort pas clairement du texte de l'article 9, 3°, nouveau, de l'arrêté royal du 21 décembre 1971, d'autant plus que cette disposition vise exclusivement la résiliation par l'assureur, alors que l'article 4, § 2, de la loi précitée règle également le cas dans lequel le preneur d'assurance résilie le contrat.

L'on peut considérer que, compte tenu de la formulation de la délégation accordée au Roi à l'article 49, alinéa 5, de la loi sur les accidents du travail, les dispositions de la loi du 25 juin 1992 ne sont pas applicables d'une manière supplétive aux contrats d'assurance visés dans le projet.

Il conviendrait, dès lors, de compléter le projet par des règles prescrivant les modalités et les délais de résiliation dans les cas visés aux articles 4, § 2, et 16 de la loi du 25 juin 1992. A l'article 9, 3°, nouveau, de l'arrêté royal du 21 décembre 1971, il y aurait donc lieu de

.../...

supprimer les mots "sauf dans les cas visés aux articles 4, § 2 et 16 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre" et de la loi du 25 juin 1992. Ces règles seront, de préférence, scindées en des alinéas distincts, selon qu'il s'agit de la résiliation par l'assureur ou par le preneur d'assurance.

Article 4.

A l'exemple de l'article 9, 3°, nouveau, de l'arrêté royal du 21 décembre 1971 (article 2 du projet), il conviendra de compléter l'article 9, 6°, par une règle relative aux délais.

De kamer was samengesteld uit

de Heer : J. VERMEIRE,
Monsieur :

Mevrouw : S. VANDERHAEGEN,
Madame :
de Heer : M. VAN DAMME,
Monsieur :

Mevrouw : A. BECKERS,
Madame :

La chambre était composée de

voorzitter,
président,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

griffier,
greffier.

De overeenstemming
tussen de Nederlandse en de
Franse tekst werd nagezien
onder toezicht van de H.
M. VAN DAMME.

Het verslag werd
uitgebracht door de H.
W. VAN VAERENBERGH, auditeur.
De nota van het Coör-
dinatiebureau werd opgesteld
en toegelicht door de H.
G. VAN HAEGENDOREN,
adjunct-referendaris.

La concordance entre la
version néerlandaise et la
version française a été
vérifiée sous le contrôle de
M. M. VAN DAMME.

Le rapport a été présenté
par M. W. VAN VAERENBERGH,
auditeur. La note du Bureau
de coordination a été rédigée
et exposée par M.
G. VAN HAEGENDOREN,
référéndaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS.

J. VERMEIRE.